

«A Olot hi vaig arribar tot sol però en només uns dies no me'n sento gens ni mica»

Deu dies després del seu fitxatge, el nou entrenador de l'Olot repassa les seves impressions del present i les perspectives de futur

Entrenador de la UE Olot. Amant dels reptes, el de Sallent n'ha acceptat un que fa alçada. Agafa l'equip amb tota la il·lusió del món, convençut que d'ingredients per a l'optimisme n'hi ha. El seu aterratge no és pas fruit de la casualitat; reconeix que ja fa temps que li ballava pel cap encaixar en un club com l'Olot.

Despenja el telèfon camí de Sant Antoni de Calonge. Allà s'hi ha instal·lat Gabri Garcia (Sallent, 1979). Fa anys que la família hi té una casa i, a una hora de distància d'Olot, se li fa més còmode que pujar i baixar de Barcelona. Parla dels reptes que ha afrontat com a jugador i entrenador, declara la seva admiració per la manera de fer del club que li acaba d'obrir la porta i mostra la seva fe en la salvació. Ho amaneix amb la seva estreta relació amb el ciclisme, tot repassant els tècnics que han anat passant al llarg de la seva carrera com a professional.

Li he sentit dir als companys de Ràdio Olot que acaba d'acceptar el repte més important de la seva carrera. Li agraden els reptes?

Sí, de sempre. Ja com a jugador vaig deixar el Barça, el club de la meva vida, per anar-me'n a l'Ajax, a viure una aventura a l'estranger. Com a entrenador sempre n'he tingut, de reptes. Vaig marxar del juvenil del Barcelona a mitja temporada per provar sort a Suïssa. I amb l'Andorra, no era gens fàcil pujar de Primera Catalana, quan el líder tenia molts més punts que nosaltres. El de l'Olot també ho és. És interessant tenir-ne.

Un repte o també un merder, veient que l'equip està avall a la classificació.

La idea és treure'l d'allà i crec que ho podem fer, ho tinc bastant clar. Fa temps que penso que l'Olot és un club que m'agrada. On m'hi veia. Des que he volgut ser entrenador que tenia al cap formar part d'una entitat així. És un merder a nivell de classificació, però no pel que fa a la gent que en forma part, ni de bon tros.

Hi arriba sol. Imposa?

Sol és més difícil, és clar. Sempre havia treballat amb l'Albert Jorquera, però aquest cop, tot i que tenia ganes d'involucrar-se, per circumstàncies no ha pogut. He arribat sol però ja no me'n sento gens ni mica. L'Olot em fa sentir còmode. Estic envoltant de gent competent que té moltes ganes de treballar.

Què s'ha de fer per començar quan s'arriba en un club que vol sortir del pou?

Quan arribem a un club nou, tots els entrenadors ho fem amb les millors intencions. N'hi ha fins i tot que diuen tenir la recepta per salvar-se. Es tracta de canviar algunes coses. El dia a dia, la rutina. Cal donar-li un gir. A nivell mental, sobretot. Retocar algunes coses pel que fa el futbol, millorar alguns aspectes. Per exemple, nosaltres estem sent més febles.

El que de ben segur no ha de canviar és l'actitud del grup.

No, gens. Això és molt satisfactori i recompensat per a un entrenador que entra nou en un vestidor. Els jugadors estan receptius, amb moltes ganes. Competeixen al màxim tot i que no surten els resultats. Els ho agraeixo. A ells i també al personal del club.

Ara el més important és el resultat o també cal mimar la manera de jugar?

Tot va lligat, no ho hem de separar. És clar que ara volem guanyar, sumar de tres en tres. Però ha d'anar tot de la mà. Sempre ho penso dels meus equips perquè una cosa porta a l'altra. Estem jugant bé com a equip, ara falta que es vegi en punts i resultats.

Té ja l'Olot un estil de joc que s'assembla al que li agrada?

Sí. Quan vaig arribar ja vaig dir que volia donar continuïtat al que s'està construint. Hi ha coses molt ben fetes. Vull seguir amb aquesta base. Tots tenim la nostra manera de treballar i aportaré els meus matisos, però sense fer grans canvis.

Ha jugat un munt d'anys al Barça i després a l'Ajax. Dos clubs amb similituds pel que fa l'estil. Es reflecteix en els seus equips i vol que també passi amb l'Olot?

És clar, tot això m'ha influenciat bastant. I va molt en la línia de com vol jugar aquest equip. Sent associatiu, valent, creatiu, anant a l'atac. L'Olot ja tenia assimilat aquest estil. M'agrada continuar-lo, com he dit, amb aquelles coses que m'han donat les vivències com a jugador.

Parlava abans d'un equip feble. Ara la prioritat és millorar els números en defensa?

Sí, és un dels aspectes que hem de millorar. Ens marcaran més gols, segur. Hem d'intentar que la xifra sigui la més baixa possible. Hem de corregir també el tema de la pilota aturada.

De moment l'equip s'ha reforçat al mercat d'hivern. En fa un balanç positiu?

Sí, estic molt content. Han vingut tres jugadors interessants que aportaran joventut i moltes altres coses. Són tres fitxatges, un per línia. Tot queda més equilibrat i hi ha més competència a la plantilla. Volem a tothom endollat.

Quan va tenir clar que volia fer d'entrenador?

Va ser més cap a l'última etapa de futbolista. A Suïssa vaig patir lesions i, quan tens una edat i estàs més a fora que no pas a dins, t'ho mires des d'una altra perspectiva. Encara en actiu em vaig començar a formar fins que vaig posar-ho en una balança i vaig preferir seguir amb els cursos i deixar de jugar.

Quin entrenador l'ha influït més?

Als jugadors els dic que molts d'ells algun dia voldran ser entrenadors, com em va passar a mi. I que no els pot agradar tot o res de cadascun dels tècnics que tindran. És impossible. Durant aquest temps, que es quedin amb el que els sembli millor. A mi em va passar amb tots.

Llavors, Louis Van Gaal no només cridava a tort i a dret?

Tenia coses molt bones! Era exigent, molt honest en l'esforç. D'uns agafes conceptes tàctics, d'altres la seva gestió del vestidor. És una barreja de tot plegat.

Ja ha tingut temps per agafar la bicicleta?

Encara no! Espero poder-ho fer demà (avui pel lector). És un esport que em fa sentir molt bé.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/02/04/olot-hi-arribar-sol-nomes/1087134.html?utm_source=rss